

OKO 4

**60. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel**

pondělí 20. 3. 2023

cena: 5 Kč

DNES HRAJEME:

Vrány

Sůl a tabák

VČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ:

Princové jsou na draka

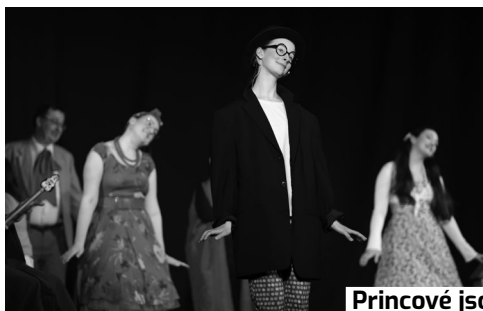

**Houbová polévka
Naděždy Krupské**

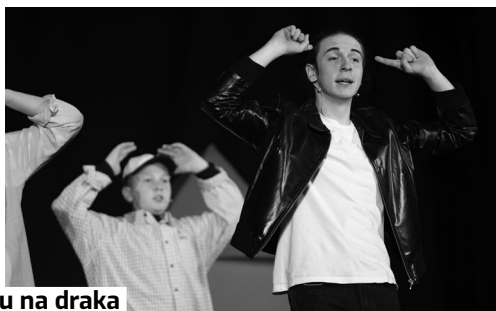

Lev v zimě

Nedělní hry pohledem festivalového fotografa

Princové jsou na draka

Houbová polévka
Naděždy Krupské

Lev v zimě

Nečekané zjištění „detektiva“ Michala Zahálky

Investigativní prací (projížděním sociálních sítí v jednu ráno) bylo zjištěno, že narozeniny Dušana Ingra, o nichž byla řeč na pátečním představení táborské Kapoty, byly následně oslaveny v tamním hotelu Eleonora. Nedělním představením hry Lev v zimě, která vypráví právě o Eleonoře (Akvitánské), jako by se Dušanovy narozeniny vrátily zpátky do Třeště. Ještě jednou přejeme všechno nejkrásnější.

Princové jsou na draka, když jíte houbovou polévku se lvem a je zima aneb ALTÁNOVY POSTŘEHY... **Potřetí**

Tak ráno zase pohádka. Pohádka mého dětství. Miloval jsem Ivanu Andrlovou a nesnášel Jana Čenského, že mi ji v televizní pohádce přebral. Syčák! Do princezny z Boleradic jsem se, přiznám, nezamiloval. Ne, že by nebyla půvabná, ale už je mimo mou věkovou kategorii. Jaký vztah k princeznám mají dnešní mladí muži, nevím, ale drsný, asi pětiletý jinoch, který kolem mne prošel během představení s výrazem amerického kovboje, mi dal na srozuměnou, že jeho představa o životní lásce je na hony vzdálena té (tehdy) mé. Ale představení to bylo milé a já se rozněžnil při vzpomínce na dětství. Protože (Altánův výkřik): „*Střílím jen tak od oka, princezny jsou fajn, ale princové jsou na draka!*“

Před třetí hodinou odpolední se předsálím linula libá vůně houbové polévky. Ač nejsem přílišným příznivcem houbových pokrmů, dostal jsem na ni chuť. A mohl jsem si i dát. Ale nedal. Protože (Altánův výkřik): „*Nevím, zda bezpečné pro zdraví lidské je dávat si k obědu polévku Krupské!*“

Raději jsem opět zameditoval. Příjemně mne překvapilo, že i na odpolední představení dorazilo poměrně dost diváků. A zase tleskali.

Před večerním představením jsem měl možnost spolu s Romanou Šťastnou a Františkem Kunstem z DS Zmatkaři zalistovat fotografiemi z TDJ v roce 1989. Bylo milé vidět černobílé velkoformátové fotografie, ze kterých se na mě usmívali mí současní přátelé, které jsem v té době ještě neznal. Jo a byl tam i přítel Vaněk z Polné!

Na večerní představení jsem se těšil, protože jsem ho již třikrát viděl. Měl jsem radost, že dorazili všichni, které jsem na to lákal. A ti, co nepřišli, mohou, myslím, litovat. Tedy, řeknu vám, co se dělo na dvoře krále Jindřicha II. Plantageneta, to bych tedy nechtěl prožít na vlastní kůži. A to jsem jinak zapřisáhlým monarchistou. Jenže to představení bylo tak krásné, že o tom nakonec trochu pochybuji. Jenže, to je divadlo. A život je život. Protože (Altánův výkřik): „*Mohl bych králem být, myslím si, klidně, akorát nevím, zda zrovna lvem v zimě!*“

Tak zase na viděnou. Doufám.

Vladimír Altán Mátl

OKEM poroty:

hodnotí Michal Zahálka

PRINCOVÉ JSOU NA DRAKA / Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice

Problém délky běhounů

Princové jsou na draka je nespornou televizní klasikou, která je v paměti snad celého národa zapsána díky (geniálním/vlezlým; nehodící se škrtněte) písniím dvojice Svěrák + Uhlíř. A myslím, že díky těm písniím je zapsána jako mnohem jednoznačnější pohádka, než to ve skutečnosti je. Není vůbec náhoda, že celá věc začíná dlouhou vážnou černobílou scénou ze života svobodné matky v reálném socialismu – rozhodně to není pro malé děti a spíš než vysloveně pro děti je to pohádková komedie pro rodinné publikum. Není tu jednoznačný padouch, není tu jednoznačný hrdina, není tu žádný princip zásluhovosti – mnohem víc je tu satirického podání světa, který čelí zásadnímu existenčnímu ohrožení, ale nijak zvlášť aktivně to neřeší.

V zemi, jejíž političtí lídři namnoze strkají hlavy do písku před čím dál palčivějšími ekologickými problémy, to vlastně něco trochu připomíná – a jak v boleradické inscenaci podotýká jedna z dvorních dam, v situaci, kdy království hrozí devastující útok draka, ale také bankrot (který už možná beztak nastal), asi není nejpalčivějším problémem, jak budou v komnatách dlouhé běhouny a zda na nich budou kejklovati akrobati.

Je nesmírně sympatické, že Boleradičtí ctí tu nejednoznačnou věkovou adresu předlohy a nesnaží se nějakým podbízením cílit i na mladší publikum – i za tu cenu, že menší diváci (doporučená věková adresa je 8+) se mohou mezi oblíbenými písničkami nudit. Ve funkční scéně (jejíž stavbu hrdinka Martina navíc v důvtipném prologu sama organizuje, díky čemuž je jasné, že se ocitáme v jejím snu či fantazii) sledujeme situačně postavenou, domyšlenou satirickou pohádkovou komedii, kde jsou například nápaditě rozvinuty linky dvorních dam (zejména Kontralin milostný vztah s nikdy neviděným princem Hajajou je ohromující).

Tou největší předností je ale kompaktní souborové herectví napříč generacemi, přičemž kus táhnou zejména Jan Koráb v roli mile potměšilého pana krále a Gabriela Kočí coby charismatická, bystrá dívka Martina s ohromnou jiskrou v oku. Znovu ale opakuji, že nesmírně vyrovnaný je celý soubor – a na pochvalu je i hudební nastudování (s živou hudbou a skvělým, citlivým nazvučením) a choreografie.

Nad přesahem a stavbou předlohy mám jisté otazníky, ale s největší radostí konstatuji, že se režisérovi Juraji Háderovi a jeho týmu povedla vyrovnaná, zábavná, vkusná inscenace, které je cizí jakékoliv mrckování. Za dětského diváka mluvit nemohu, ale za sebe hlásím potěšenou spokojenost.

OKEM poroty:

hodnotí Vladimír Altán Mátl

PRINCOVÉ JSOU NA DRAKA / Divadlo DUHA, Polná

Jak mě (ne)otrávila houbová polévka...

Divadelní soubor DUHA Polná velmi dobře znám a s jeho vedoucím Petrem Vaňkem jsme dobrými přáteli. Snad se na mě proto nebude zlobit, že k jeho inscenaci budu mírně kritický.

Petr Vaněk vzal divadelní hru Ladislava Vrchovského a na její motivy zpracoval vlastní inscenaci. Původní text nebyl k dispozici, a tak nebyla možnost srovnání, o jak výraznou úpravu šlo.

Přiznám se, že pojetí inscenace formou jakési (snad) zábavné hříčky, bylo pro mne s ohledem na dané téma nedostatečné. Pokud totiž Lenina a Stalina považujeme za jedny z nejhrůznějších osobností novodobé lidské historie, nemůžeme se smířit s tím, že polenská inscenace je líčí jako dva vtipné a neškodné staříky s odkazem na to, že v Rusku to takto chodí a že Rusko nikdo nepochopí. Ano, je to pravda, v Rusku to takto skutečně chodí a málokdo ruskou povahu pochopí, ale to by mi přece nemělo bránit v tom, abych, mám-li tu ambici, tyto skutečné dějinné postavy alespoň zesměšnil. Režisér Petr Vaněk mi oponoval v tom smyslu, že tato ambice pro něj nebyla nosná a za nosnou ji ani nepovažuje. Já mu tuto jeho vizi ani náhodou nechci a nemohu popírat. Jen bych si asi v duchu přál, aby tito dva „hrůzostrůjci“ dostali za uši alespoň na jevišti.

Ovšem. Pokud jde o složku hereckou, zde jsem byl nadmíru potěšen. Pánové Vaněk a Hera jsou ve svých rolích velmi přesvědčiví a přesní. Příjemně na mne působila i herecká souhra všech ostatních, zejména Jitky Smejkalové a Jany Jágrové v rolích mladé a starší Stalinovy dcery Světlany.

Scénografickou složku jsem také kvitoval. Úvodní povstání dvou vůdců z mauzolea vypadalo málem jako zmrtvýchvstání, neboť na první pohled oba ležící pánové vypadali jako voskové figuríny. Kuchyně Naděždy Krupské, vytvořená oběšenými velkými houbami, byla též velmi působivá.

Ještě jeden fenomén bych rád pojmenoval, a to nový prvek – divadlo v 5D. Pokud znáte princip 5D kina, tak víte, jak funguje. A zde ten pátý rozměr dělala houbová polévka, která voněla již v přísálí a provázela nás celým představením. A v závěru byla též nabídnuta k ochutnání přítomným divákům.

Závěrem si dovolím parafrázovat slova autora Ladislava Vrchovského, který byl přítomen na rozboru představení. Musí se to udělat tak, aby se diváci báli tu houbovou polévku ochutnat. Já bych si tu houbovku v klidu dal, věřím, že by mě neotrávila, stejně tak jako vlastně jinak velmi milé (s výše uvedenou výhradou) představení polenské Duhy. Děkuji za něj.

Ohlasy z foyer:

- ★ Ta houbová polévka krásně voněla celým sálem!
- ★ Bylo super, že nám na konci představení dali polévku ochutnat, i když jsem se trochu bála, abych se neotrávila.
- ★ Diskuze s porotou byla velmi bujará, ale pomohlo mi to pochopit některé nejasné pasáže ze hry.

OKEM poroty:

hodnotí Ladislav Valeš

LEV V ZIMĚ / Divadlo Stodola, Sívce

Divadlo Stodola přivezlo na přehlídku historickou hru Jamese Goldmana Lev v zimě. Není to často frekventovaná hra na amatérských jevištích, neboť si inscenátoři uvědomují, o jaký složitý mechanismus se jedná. V každém případě musíte mít velmi kvalitní představitele jednotlivých rolí, dále tu hraje roli neméně důležitá scénografická složka včetně historických kostýmů. A tohle vše suma sumárum je tak velký balvan, že jen málokomu se jej chce zdvihát. Sivičtí, vědomi si této náročnosti, se do zvedání zmíněného břemene pustili a musím konstatovat, že se jim to povedlo. Především díky dokonalé souhře hlavních protagonistů, ať se jedná o Martina Hanáka v roli Jindřicha, anebo Kláru Havránkovou v roli Eleonory. Především Havránková neviditelnou taktovkou diriguje svým brilantním výkonem průběh celé hry. V jejím podání je Eleonora jak milující manželkou nebo matkou, ale zároveň také intrikáňkou a fúrií, která se nikdy nevzdává. Za zmínku stojí i nadějný výkon mladičkého Filipa Fajta v roli francouzského krále.

Představení i přes svou délku a komplikovanost orientovat se v textu v každém případě dokáže zaujmout diváka, a to nejen přesvědčivými hereckými výkony, ale i dobře vyřešenou scénografií, hudební složkou, ale i dokonalým svícením. Sivičtí tak dokázali, že po loňském úspěchu se svou Henrietou nechtějí nic ponechat náhodě, a naopak se posunuli o level dále...

Postřehy z hodnocení:

- ★ Michal Zahálka: „U postavy, o které se říká, že smrdí hnojem, bych nečekal, že bude vypadat jak reklama na středověký prací prášek.“ Herec v roli prince Jana: „Zrovna dneska jsem říkal, že by můj kostým potřeboval vyprat!“
- ★ Ty vo**, to bylo fakt super!
- ★ Já bych chtěl osobně poděkovat za výborné ozvučení a výbornou práci se světly.
- ★ Já jsem vám chtěla zatleskat i ve stoje, ale moje berle mi to, bohužel, nedovolily.
- ★ Kdo nepřišel, bude litovat! Jen počkejte, až se to roznese... A ono se to roznese!
- ★ Velká pochvala herce Filipa, který hrál francouzského krále Filipa... Vy jste, hochu, držel svoji roli dokonce i na setmělém jevišti při přestavbách scény. A to se jen tak nevidí.

OKO zaostřuje na:

DS Jana Lišky TJ Sokol Třešť – Třeštidla

Soubor má své kořeny pevně spojeny s historií ochotnického divadla v Třešti. Soubor v roce 2007 založila Anna Fencíková (v té době již jako velmi zkušená ochotnice) a pojmenovala ho po učiteli, autoru divadelních her a také starostovi Sokolské jednoty Janu Liškovi. V roce 2016 se soubor vrátil zpět na divadelní prkna nově zrekonstruovaného Sokolského domu, a získal tak přídomek při TJ Sokol Třešť.

Soubor má kromě party dospělých, nazývaných Třeštidla, i soubor mladých, který velmi úspěšně pracuje pod názvem Lišáci. Na divadelních přehlídkách krajské úrovně získává soubor nejen čestná uznání, ale i ceny za herecké a pěvecké výkony, za scénu apod. Nejvíce si v současnosti členové DS Jana Lišky váží úspěšné účasti na národní přehlídce sokolských divadel v Lázních Toušev v roce 2017 a 2019, na každoročních festivalových přehlídkách v Havlíčkově Brodě „Dospělí pro radost dětem“, a hlavně ocenění diváků na Třešťském divadelním jaru.

OKO představuje hry:

Vrány

DS Jana Lišky TJ Sokol Třešť – Třeštidla/ autor: Jaroslav Koloděj
komedie / 60 minut bez přestávky

K ohradě na předměstí zabloudí slušně vypadající muž, aby si na lavičce snědl svoji večeři. Netuší, že lavička je „pracovištěm“ Romky Carmen, jedné z party bezdomovců. Podaří se jí společně s Marunou, věčně opilý muzikantem Harmonikou a Vlaštovkou vyřešit svoji nepříznivou životní situaci? Úřad totiž nečekaně nařídil, že na místě, kde parta bezdomovců přebývá, vznikne nová výstavba. Hrozí, že o své současné bydlení přijdou. Vnese trochu jasnosti do příběhu návštěva Slečinky, která přináší nečekanou zprávu? Vyplní se časté úsloví Romky Carmen: „*Bude líp, podědíme pivovár!*“?

Sůl a tabák (3. monolog ze hry Třikrát do černého)

DS Jana Lišky TJ Sokol Třešť – Třeštidla/ autor: Aldo Nicolaj
komorní komedie / 35 minut bez přestávky

Příběh nahlízející do života temperamentní sexy vdovy v nejlepších letech.

Na co se můžete těšit zítra?

21. 3. v 9.30 hod.

Dva tovaryši

hraje D5 Karla Čapka Třešť – Divadlo mladých

21. 3. v 19.30 hod.

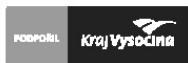
Dokud se randí

hraje MonAmour Mnich

Sponzoři a partneři Třešťského divadelního jara 2023

Město Třešť

Panský dvůr Telč

Mediační partneři:

Partneři festivalu:

Vydalo: Město Třešť / **Redaktor:** Vladimír „Altán“ Mátl / **Redakce a tisk:** TIC Třešť
Foto: archiv souborů a Města Třešť / **Sazba a grafika:** Michaela Padrtová